

محترم آقای انسان

عزیز و عالیقدر آقای محترمی که به نام انسان در وب سایت بابا مقاله نوشته اید، از راه دور دست های قلم آشنای شما رامی فشارم. امیدوارم که از آفات و بلایای زمینی و آسمانی در امان باشید.

از اشارات تان در نوشته ها نتیجه گیری میشود که ما و شما هم سن و سال و شاید هم دوره باشیم. اگر هم دوره هم نباشیم در مظاهرات شعله جاوید هم صف یکدیگر بوده ایم. زیرا مدیریت وب سایت با یاد معرفی نوشته اول شما می نویسد که طلایه داران سازمان جوانان مترقی می باشید. شما هم این حرف را در نوشته های تان رد کرده اید. خوب بود اگر شما می گفتید که این حرف رست است یا نه.

بنظر من خط مشی اکرم یاری فقید با خطی که پس منظر نویسان طرح کردند، دو چیز است. و خط مشی که اکرم یاری فقید آنرا تعقیب میکرد خط مائوتسه دون

- اندیشه یود و خط مشی که پس منظر نویسان و داکتر فیض احمد شهید و مجید شهید و اخگری ها تعقیب میکرد خط مائوتسه دون شما هم این گپ را در نوشته اول تان غیر مستقیم ذکر میکنید. شما همچنین احترام تان رابه پس منظر نویسان ابراز میکنید که خوب ترین آنها همین محترم اسحق نگارگراست که بنام مضطرب باختری می نوشت هم به اکرم یاری فقید. به نظر من این ها هیچ زمانی با اکرم یاری فقید همراه وهم اندیشه نبودند. و وقتی در زندان از وجود سازمان جوانان مترقی با خبر شدند، مانند اطفال عقده های شان را با افشا کردن آن بیرون دادند. این نظر شخصی من است شاید که حقیقت یک چیز دیگر باشد. من زمانی که سازمان آزادیبخش مردم " " تاسیس میشد بارها با مجید شهید گفتم که این حقایق را افشا کند و بر اساس آن سازمان را بسازد اما مجید شهید آن روزها میگفت که این حقایق را وقتی که حزب را ساختیم می گوئیم و حالا وقت آن نیست ید

غرض از این پر حرفی این بود که به نظر من شما بین خط اکرم یاری فقید، داکتر فیض احمد فقید، پس منظر ها، انتقادیون، سامائی ها اخگری ها هیچ فرق قایل نمی شوید. به تمام آنها یک قسم احترام می کنید. از نظر من این درست نیست. آدم ریش سفید مانند ما و شما که چشمان جوانان وطن به آن ها دوخته میباشند، باید تمیز گذاشتن رابه جوانان یاد بدهد. تمیز کردم خوب از بد، درست از نادرست و سیاه از سفید.

شما نوشته میکنید دونفری که در که انترنتی پیام آزادی مقاله نوشته اند، خیلی بد و بیراه گفته اند. من فکر میکنم منظور تان از این دونفر آقای محمودی و آقای توخی باشد. من هم با شما هم عقیده هستم که یک نویسنده باید مودبانه و احترامانه ولو اینکه طرف مقابل خونی کسی باشد نباید به شخصیت او ی احترامی کرد. تاینجا با شما هم عقیده هستم.

می بینیم که ما با دو قسم افراد رو به رو هستیم یکی اینکه حقیقت را می گوید ولی با زبان تند و تقریبا غیرمودبانه (از استعمال این لغت معذرت میخوام و قصد قضاوت را نداشتم) و یک کسی دیگر نادرست، توطئه گرانه و تخریب گرانه می نویسد ولی با زبان چرب و حرف های نرم. من با کمال کوچکی و تواضع از شما میخوام بپرسم که شما کدام یکی را انتقاد میکنید؟ یا کدام یک نادرست کسی که با مخالفش مودبانه حرف نمی زند یا کسی که حرف های نادرست، دروغ، توطئه و خیانت را جملات مودبانه میگوید؟ متاسفانه می بینم که شما اولی را صریحا انتقاد و حتی نکوهش میکنید و دومی انتقاد اولی میدهید.

امیدوارم گستاخی مرا عفو کنید.

2010 22

ی